

POSTANOWIENIE

Dnia 2 lipca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w dniu 2 lipca 2025 r. na posiedzeniu bez udziału stron

w sprawie K.K.

wniosku obrońcy

o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego w Elblągu

z dnia 22 listopada 2024 r., sygn. akt VI Ka 452/24,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Działdowie

z dnia 7 marca 2024 r., sygn. akt II K 593/22,

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*,

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

W kasacji od wyroku Sądu odwoławczego utrzymującego w mocy wyrok Sądu I instancji zarzucono rażące naruszenie przepisów prawa procesowego. Po wniesieniu tej skargi wystąpiono z wnioskiem o wstrzymanie wykonania orzeczenia. Na uzasadnienie podniesiono, że „za jego uwzględnieniem przemawia ranga oraz charakter zarzutów podniesionych w kasacji, które wskazują na ich oczywistą zasadność. (...) Mając na względzie doświadczenie życiowe i czas oczekiwania na rozpoznanie kasacji, a także wymiar orzeczonej wobec K.K. kary (...) istnieje obawa, że w przypadku uwzględnienia kasacji, skazany odbędzie karę pozbawienia wolności w całości, co samo w sobie spowoduje powstanie wyjątkowo dolegliwych i nieodwracalnych skutków”.

Sąd Najwyższy stwierdza, że wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Instytucja wstrzymania wykonania wyroku określona w art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, a potrzeby jej zastosowania nie może uzasadniać sama czynność wniesienia kasacji. Potrzeba ta aktualizuje się dopiero wówczas, gdy niezależnie od przyszłego rozstrzygnięcia co do zasadności skargi kasacyjnej już wcześniej można stwierdzić zaistnienie istotnych powodów do uznania słuszności tej kasacji, bądź też wówczas, gdy strona wykaże odrębnie istnienie szczególnych okoliczności powodujących, że wykonywanie lub wykonanie orzeczenia pociągałoby za sobą wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki (*por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 maja 2023 r., IV KK 105/23, LEX nr 3567070*).

Powołanie się na treść zarzutu (czy zarzutów) przez autora kasacji podobnie jak sam fakt wniesienia kasacji, nie może być uznane za wystarczające – nie może bowiem automatycznie przesądzać o tym, iż zarzut jest trafny. Przedmiotem rozważań związanych z oceną przez Sąd Najwyższy zasadności złożonego w trybie art. 532 § 1 k.p.k. wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie może być całościowa ocena zasadności kasacji, gdyż ta może zostać rozstrzygnięta dopiero w trakcie merytorycznego rozpoznawania tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia. Na obecnym etapie postępowania w przedmiocie złożonego wniosku w trybie art. 532 § 1 k.p.k. nie jawi się na tyle w sposób oczywisty, by uzasadniała wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia. Rozstrzygnięcie wniosku złożonego w oparciu o przepis art. 532 § 1 k.p.k. nie stanowi swego rodzaju prejudykatu w postępowaniu kasacyjnym, dlatego też w żaden sposób nie rzutuje ono na kierunek przyszłego rozstrzygnięcia odnośnie do kasacji. Nie oznacza zatem, że procesowo niedopuszczalne jest w przyszłości uznanie zarzutów podniesionych w kasacji za oczywiście zasadne.

Ewentualne negatywne konsekwencje jakie wykonanie wyroku mogłoby spowodować dla sytuacji osobistej skazanego, mogą być wzięte pod uwagę w razie skorzystania przez niego z instytucji prawa karnego wykonawczego.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[WB]

[a.ł]

